

Wyciąg z Modelu Identyfikacji Funkcji Krytycznych

Wstęp

Zgodnie z art. 73 i 74 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937, z późn. zm.) (ustawa o BFG), Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG, Fundusz) opracowuje plany przymusowej restrukturyzacji oraz grupowe plany przymusowej restrukturyzacji.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 pkt 3 ustawy o BFG elementem planu przymusowej restrukturyzacji jest sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu.

Model Identyfikacji Funkcji Krytycznych (model) powstał w związku z potrzebą ujednoczenia oraz doprecyzowania metodologii Funduszu w zakresie określania funkcji krytycznych realizowanych przez banki z siedzibą na terytorium RP (banki krajowe). Model stanowi narzędzie mające za zadanie ułatwienie Funduszowi określenia funkcji krytycznych w bankach krajowych.

Model został przygotowany zgodnie z przepisami ustawy o BFG oraz Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2016/778 z dnia 2 lutego 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do okoliczności i warunków, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek ex post może zostać częściowo lub całkowicie odroczone, oraz w zakresie kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji w odniesieniu do funkcji krytycznych oraz określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami w odniesieniu do głównych linii biznesowych (Dz.U. L 131 z 20.5.2016, str. 41—47) (rozporządzenie 2016/778).

Zgodnie z art. 2 pkt 17 ustawy o BFG funkcjami krytycznymi są usługi, operacje lub inna działalność podmiotu lub grupy, których zaprzestanie mogłoby prowadzić, w jednym lub kilku państwach członkowskich będących członkiem Unii Europejskiej, do zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki lub zagrozić stabilności finansowej ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, ich udział w rynku, złożoność, działalność transgraniczną, powiązania gospodarcze lub finansowe, w szczególności uwzględniając możliwość wykonywania tych usług, operacji lub innej działalności przez inne podmioty.

Ocena funkcji realizowanych przez banki krajowe jest oparta o analizę wpływu zaprzestania ich świadczenia na sytuację podmiotów trzecich oraz na prawidłowe funkcjonowanie infrastruktury rynkowej w rozumieniu krajowego systemu finansowego. Ocena dokonywana jest również pod kątem możliwości zastąpienia realizowanych funkcji w akceptowalny sposób, w rozsądnych ramach czasowych.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/778, funkcję uznaje się za krytyczną, jeżeli spełnia oba z następujących kryteriów:

- 1) jest pełniona przez instytucję na rzecz osób trzecich niepowiązanych z instytucją ani grupą; oraz

- 2) nagłe zaburzenie pełnienia tej funkcji prawdopodobnie wywarłoby istotny negatywny wpływ na osoby trzecie, zapoczątkowałoby efekt domina lub podważyłoby ogólne zaufanie uczestników rynku z powodu znaczenia systemowego tej funkcji dla osób trzecich oraz znaczenia systemowego danej instytucji lub grupy w pełnieniu tej funkcji.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2016/778, oceniając istotny negatywny wpływ na osoby trzecie i znaczenie systemowe, instytucja lub organ przymusowej restrukturyzacji uwzględnia wielkość instytucji lub grupy, ich udział w rynku, wzajemnie powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność oraz działalność transgraniczną. Kryteria oceny wpływu wywieranego na osoby trzecie zawierają co najmniej następujące elementy:

- 1) charakter i zasięg działalności, doprecyzowanie czy chodzi o zasięg globalny, krajowy czy regionalny, wielkość i liczbę transakcji, liczbę klientów i kontrahentów, liczbę klientów, dla których instytucja jest jedynym lub głównym partnerem bankowym;
- 2) znaczenie instytucji na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym lub europejskim, w stosownych przypadkach, dla danego rynku; znaczenie instytucji można ocenić na podstawie jej udziału w rynku, wzajemnych powiązań, złożoności oraz działalności transgranicznej;
- 3) charakter klientów i zainteresowanych stron, na których lub na które funkcja ma wpływ, jak np. (ale nie jedynie) klienci detaliczni, klienci korporacyjni, klienci międzybankowi, centralne izby rozliczeniowe i podmioty publiczne;
- 4) ewentualny wpływ zaburzenia pełnienia danej funkcji na rynki, infrastruktury, klientów oraz usługi publiczne; w szczególności ocena może obejmować wpływ na płynność odpowiednich rynków, wpływ i stopień zaburzenia w odniesieniu do działalności klientów oraz krótkoterminowe potrzeby związane z płynnością, odczuwalność przez kontrahentów, klientów i społeczeństwo, zdolność klientów do reakcji i szybkość tej reakcji, znaczenie dla funkcjonowania innych rynków, wpływ na płynność, operacje i strukturę innego rynku, wpływ na innych kontrahentów związanych z głównymi klientami oraz wzajemne powiązania funkcji z innymi usługami.

Zastosowanym w modelu kryterium koniecznym do uznania danej funkcji za funkcję krytyczną jest także jej brak substytucyjności (zastępowalności), rozumianej jest jako możliwość przejęcia wykonywania funkcji (usług, operacji lub innej działalności) przez inne podmioty. Zgodnie z definicją zawartą w art. 6 ust.3 rozporządzenia 2016/778, funkcję, która jest niezbędna dla funkcjonowania realnej gospodarki i rynków finansowych, uznaje się za podlegającą substytucji, jeżeli można ją zastąpić w akceptowalny sposób w rozsądnych ramach czasowych, unikając przy tym problemów systemowych dla realnej gospodarki i rynków finansowych.

Zaburzenie świadczenia funkcji polega na tym, że nie jest ona świadczona w porównywalnym stopniu, w porównywalnych warunkach i zachowaniu porównywalnej jakości, chyba że zmiana w świadczeniu danej funkcji lub usługi odbywa się w uporządkowany sposób.

Metodologia identyfikacji funkcji krytycznych

Pierwszym etapem analizy funkcji krytycznych przez Fundusz jest wskazanie listy funkcji, które mogą zostać uznane za krytyczne.

Każda z funkcji jest następnie analizowana przez Fundusz, pod kątem wpływu (analiza wpływu), jaki może wyrzucić na osoby trzecie nagłe zaburzenie jej świadczenia przez dany bank krajowy. Analiza jest

przeprowadzana w oparciu o zestaw kryteriów ilościowych zawierających m.in. udział w rynku danego banku krajowego, pozycję zajmowaną na rynku oraz udział w liczbie klientów.

Na potrzeby budowy modelu przyjęte zostały trzy poziomy wpływu, wywieranego na osoby trzecie, wynikającego z nagłego zaburzenia świadczenia danej funkcji:

- **Wysoki** – jeżeli udział banku w rynku albo w liczbie klientów przekracza 10% (danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu) lub bank zajmuje jedno z pierwszych pięciu miejsc na rynku pod względem wielkości aktywów, bank świadczy usługi płatności masowych w istotnej skali (udział rynkowy powyżej 5%) lub bank przyjął depozyty od jednostek rządowych lub samorządowych w jednym powiecie w wysokości przekraczającej 60 mln zł (wg wartości średniorocznego salda). Dla funkcji usługi powiernicze próg został ustalony na poziomie 15% udziału w rynku.
- **Średni** – jeżeli udział banku w rynku albo w liczbie klientów przekracza 5% (danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu) lub bank zajmuje miejsce 6 lub 7 na rynku.
- **Niski** – w przypadku pozostałych instytucji, których udział w rynku lub w liczbie klientów nie przekracza ww. progów.

Wskazanie pięciu (lub siedmiu) banków z największym udziałem w rynku, jako realizujących funkcje, których nagłe zaburzenie ma wysoki (lub średni) wpływ na osoby trzecie, umożliwi ochronę danej funkcji w sytuacji kryzysowej. Rozpoznanie funkcji krytycznej w pięciu (lub siedmiu) największych bankach krajowych realizujących daną funkcję pozwoli na sprawne przejście przez nie świadczenia usług krytycznych od banku lub banków krajowych zagrożonych likwidacją lub upadłością.

Dodatkowym parametrem modelu jest wskazanie funkcji krytycznych w tylu instytucjach, aby suma ich udziałów rynkowych wynosiła minimum 50% (danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu). Dzięki takiemu podejściu, w sytuacji kryzysowej, funkcje krytyczne pełnione przez odpowiednio dużą liczbę banków krajowych będą chronione. Klienci banków krajowych zagrożonych likwidacją lub upadłością będą mogli skorzystać z usług instytucji, których funkcje krytyczne podlegają ochronie, a które to instytucje kontrolują łącznie przynajmniej połowę każdego z wyodrębnionych rynków.

W przypadku krajowych banków spółdzielczych, uznaje się, że dany bank pełni funkcje krytyczną polegającą na przyjmowaniu depozytów jednostek samorządu terytorialnego (JST), jeżeli średnioroczne saldo depozytów przyjętych od JST w roku poprzednim przekracza wartość referencyjną, ustaloną na 60 mln zł.

Kolejnym etapem badania jest analiza zastępowalności w celu oceny czy funkcja może zostać zastąpiona przez innych uczestników rynku w akceptowalny sposób, w rozsądnych ramach czasowych tj. nie mających wpływu na realne świadczenie usług. Jeżeli dana funkcja została uznana za trudno zastępowalną – funkcja jest uznana za funkcję krytyczną. Jeżeli dana funkcja została uznana za zastępowalną – funkcja nie jest uznana za funkcję krytyczną.

Analiza zastępowalności ma trudno-kwantyfikowalny charakter i oparta jest głównie o metodę oceny eksperckiej. Oceniając zastępowalność każdej z funkcji dla każdej z instytucji, w ramach analizy metodą ekspercką, uwzględnia się m.in. następujące kryteria (art. 6 ust 3 rozporządzenia 2016/778):

- 1) strukturę rynku tej funkcji i dostępność dostawców funkcji zastępczych,
- 2) zdolność innych dostawców pod względem wydajności, wymogi pełnienia funkcji i ewentualne bariery uniemożliwiające wejście na rynek lub ekspansję,
- 3) środek zachęty dla innych dostawców do podjęcia tych działań,
- 4) czas wymagany do zmiany dostawcy przez użytkowników funkcji na nowego dostawcę i koszty związane z tą zmianą, czas wymagany do przejęcia funkcji przez innych konkurentów oraz kwestia, czy czas ten jest wystarczający, aby zapobiec znacznemu zaburzeniu w zależności od rodzaju usługi.

Ocena zastępowalności ma odpowiedzieć na pytanie, czy na rynku są konkurencyjne podmioty gotowe dostarczyć usługi/produkty świadczone przez analizowany bank krajowy. Funkcję uznaje się za podlegającą substytucji (zastępowalną), jeżeli można ją zastąpić w akceptowalny sposób w rozsądnych ramach czasowych, unikając przy tym problemów systemowych dla realnej gospodarki i rynków finansowych. Funkcję uważa się za zastępowalną również, jeżeli ogólny rynek jest postrzegany jako posiadający zdolność i elastyczność wystarczającą, aby swobodnie zaspokoić dodatkowy popyt, który zostanie wygenerowany, jeżeli dana funkcja w danym podmiocie lub grupie zostałaaby przerwana lub wycofana. Zastępowalność usług zmniejsza zagrożenie dla stabilności systemu finansowego, ponieważ w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej w jednym banku krajowym, istnieją alternatywne banki krajowe pełniące te same lub podobne funkcje na rzecz klientów i systemu finansowego.

Dla każdej funkcji i dla każdego banku krajowego przeprowadzana jest analiza zastępowalności. Ocena może przyjąć wartość „zastępowalna” lub „trudno zastępowalna”. Zidentyfikowanie funkcji jako trudno zastępowalnej nie oznacza, że zastąpienie jej przez inny bank krajowy jest niemożliwe, jednak przejęcie tej funkcji przez pozostałe banki krajowe byłoby trudne, czasochłonne lub kosztowne.

Przeprowadzona analiza wykazała, że świadczenie usług polegających na udzielaniu kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom oraz rozliczenia i płatności mogą być trudniej zastępowalne niż pozostałe, co ma odzwierciedlenie w eksperckiej ocenie zastępowalności. Małe i średnie przedsiębiorstwa często współpracują tylko z jednym bankiem krajowym. W takim przypadku nagłe zaburzenie świadczenia usługi polegającej na dostarczeniu finansowania może być bardzo uciążliwe i trudno zastępowalne w rozsądnym czasie i w rozsądnej cenie. W przypadku funkcji rozliczenia i płatności, zmiana banku krajowego świadczącego tę usługę wiąże się z utrudnieniami zarówno dla gospodarstw domowych jak i dla przedsiębiorstw, takimi jak: poinformowanie szeregu podmiotów np. o zmianie numeru rachunku bankowego, wnioskiem o wydanie nowej karty płatniczej czy zmianie systemu dostępu do konta bankowości elektronicznej.

Analiza stopnia zastępowalności przy niskim wpływie nagłego zaburzenia

W przypadku jeżeli analiza wpływu wykaże, że nagłe zaburzenie danej funkcji będzie miało niski wpływ na podmioty trzecie, uznaje się, że zastąpienie takiej funkcji jest możliwe w akceptowalny sposób, w rozsądnych ramach czasowych, czyli funkcja jest zastępowalna a tym samym nie jest funkcją krytyczną. Krajowy sektor bankowy charakteryzuje się stosunkowo dużym rozdrobnieniem oraz tym, że większość działających na nim banków krajowych to banki uniwersalne. W związku z dużą konkurencyjnością sektora, klienci banku krajowego który ma niski udział w rynku (dla danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu), powinni być w stanie stosunkowo łatwo rozpocząć współpracę z innym bankiem.

Analiza stopnia zastępowalności przy wysokim wpływie nagłego zaburzenia

W przypadku, jeżeli analiza wpływu wykaże, że nagłe zaburzenie danej funkcji będzie miało wysoki (negatywny) wpływ na podmioty trzecie, analiza zastępowalności przeprowadzana jest przy użyciu poniższej metody.

W przypadku, gdy wysoki wpływ na podmioty trzecie nagłego zaburzenia funkcji polegającej na udzielaniu kredytów lub przyjmowaniu depozytów wynika ze szczególnie istotnego udziału instytucji w rynku (powyżej 20% dla danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu), ocena zastępowalności oparta na analizie struktury rynku i kosztu, czasu i barier związanych z przejęciem funkcji krytycznych, uwzględnia skutki tego szczególnie istotnego udziału w rynku.

W przypadku, funkcji realizowanej przez bank krajowy o istotnym udziale w rynku, polegającej na udzielaniu kredytów, jej zastąpienie może wymagać po stronie podmiotów przejmujących dodatkowego bufora kapitałowego, jak i możliwości operacyjnych (w przypadku finansowania podmiotów gospodarczych – kompetencji, w przypadku finansowania osób fizycznych – sieci placówek, a w obu przypadkach – odpowiednich zasobów ludzkich oraz technologicznych).

W przypadku, funkcji realizowanej przez bank krajowy o istotnym udziale w rynku, polegającej na przyjmowaniu depozytów, jej zastąpienie wymaga po stronie podmiotów przejmujących odpowiednich możliwości operacyjnych (sieć placówek, odpowiednie zasoby ludzkie). Dodatkowo może wpłynąć na poziom oprocentowania depozytów (w sytuacji, gdy pozostałe podmioty nie będą w stanie transferować pozyskiwanych dodatkowych depozytów na kredyty w odpowiedniej skali).

Im bardziej rozdrobniony rynek, tym trudniej i wolniej może przebiegać przejęcie realizacji funkcji krytycznych banku krajowego o istotnym udziale w rynku (np. bariery technologiczne, zmiana skali działania). Dlatego istotny udział w rynku danej funkcji w obszarze kredytów i depozytów stanowi przesłankę przyjęcia takiej funkcji krytycznej banku za trudno zastępowalną.

W pozostałych przypadkach, czyli gdy udział rynkowy funkcji udzielania kredytów i przyjmowania depozytów znajduje się w przedziale 10% - 20% (dla danej funkcji zgodnie z tabelą przedstawiającą syntetyczne podsumowanie modelu), stopień zastępowalności oceniany jest przy użyciu metody eksperckiej.

W przypadku pozostałych funkcji (tj. usługi powiernicze oraz rozliczenia i płatności) ze względu na mniej konkurencyjny rynek i w większości przypadków specjalistyczny charakter funkcji, wymagający szczególnych kompetencji i zasobów, wysoki wpływ na otoczenie nagłego zaburzenia, jest wystarczającą przesłanką uznania funkcji za trudno zastępowalną.

Analiza stopnia zastępowalności przy średnim wpływie nagłego zaburzenia

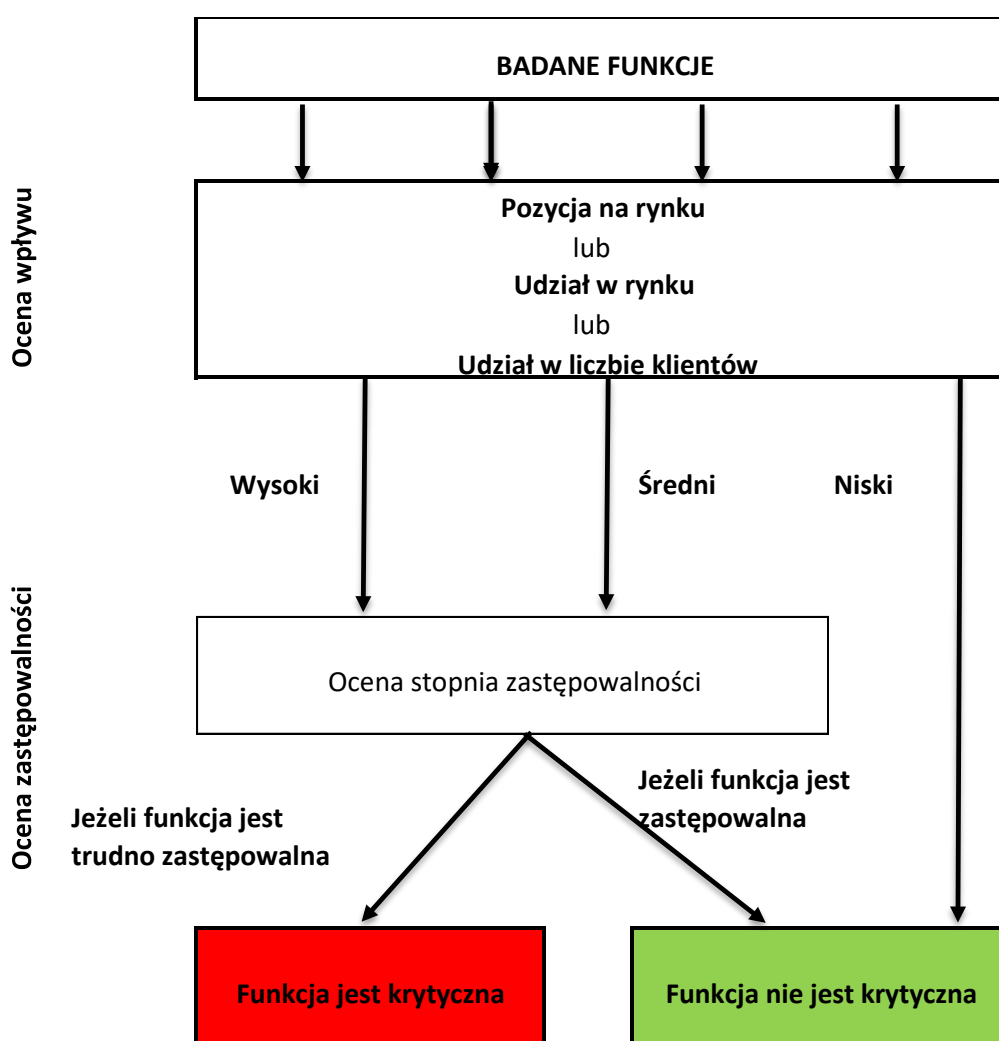
W przypadku średniego wpływu nagłego zaburzenia danej funkcji na rynek ocena zastępowalności jest przeprowadzana na podstawie analizy eksperckiej.

Tabela przedstawia powyższe założenia dla funkcji udzielania kredytów i przyjmowania depozytów:

Analiza wpływu			Ocena wpływu	Analiza zastępowalności	Ocena stopnia zastępowalności	Ocena funkcji
Pozycja na rynku	lub	Udział w rynku lub udział w liczbie klientów				
1-5		>10%	Wysoki	udział w rynku >20%, ekspercka	Trudno zastępowalna	Krytyczna
1-5		>10%	Wysoki	udział w rynku >20%, ekspercka	Zastępowalna	Niekrytyczna
6-7		(5%;10%)	Średni	ekspercka	Trudno zastępowalna	Krytyczna
6-7		(5%;10%)	Średni	ekspercka	Zastępowalna	Niekrytyczna
>7		<5%	Niski	-	Zastępowalna	Niekrytyczna

Źródło: Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Poniższy wykres przedstawia ogólną zasadę budowy modelu.

Źródło: Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Wszystkie analizowane krajowe banki komercyjne mają zasięg krajowy - świadczą usługi na terenie całej Polski. Wprawdzie niektóre banki krajowe prowadzą operacje również poza granicami kraju, w formie oddziału lub spółki zależnej, jednak ich znaczenie jest mało istotne z punktu widzenia wpływu na zagraniczny rynek. Analizowane krajowe banki spółdzielcze mają z kolei w przeważającej mierze jedynie zasięg lokalny. W związku z tym dodatkowa regionalna analiza zasięgu działania badanych banków

komercyjnych nie ma wpływu na określanie krytyczności pełnionych przez nie funkcji (za wyjątkiem funkcji przyjmowania depozytów jednostek należących do sektora rządowego i samorządowego).

Lista funkcji będących przedmiotem analizy

Fundusz wskazał listę funkcji, które dla każdego banku są poddawane analizie pod kątem oceny ich krytyczności. Wybrane funkcje stanowią główny przedmiot działalności banków krajowych.

- 1) Kredyty dla sektora rządowego i samorządowego,
- 2) Kredyty dla dużych przedsiębiorstw,
- 3) Kredyty dla małych i średnich przedsiębiorstw,
- 4) Kredyty gospodarstw domowych,
- 5) Depozyty sektora rządowego i samorządowego,
- 6) Depozyty przedsiębiorstw,
- 7) Depozyty gospodarstw domowych,
- 8) Rozliczenia i płatności,
- 9) Usługi powiernicze (funkcja depozytariusza).

Możliwość uwzględnienia analizy eksperckiej

Model poddaje analizie zamknięty katalog funkcji jak również bada je przy użyciu określonych kryteriów. Może się zdarzyć, że analizowany bank będzie pełnił szczególną funkcję, inną niż wskazane w modelu, a która po przeprowadzeniu szczegółowej analizy okaże się niezbędną do prawidłowego funkcjonowania gospodarki lub rynków finansowych. W takim przypadku należy skorygować analizę dokonaną przy użyciu modelu i uwzględnić w niej specyfikę badanego banku - uznać, że bank krajowy realizuje funkcje krytyczne inne niż te wskazane przez model. Analizę dokonaną przy użyciu modelu należy skorygować również wtedy, jeżeli występują przesłanki przemawiające za tym, że wskazana przez model funkcja krytyczna w rzeczywistości nie ma znaczenia systemowego.

Przesłankami do wskazania innej, niż wynikającej z modelu, funkcji krytycznej pełnionej przez dany bank mogą być np.:

- negatywny wpływ zaprzestania pełnienia danej funkcji na ogólne zaufanie do systemu finansowego,
- znaczący udział (np. pow. 15%) w dającym się racjonalnie wydzielić "sub-sektorze" (np. kredyty dla szpitali, kredyty dla rolników). Przyjmuje się wówczas, że dana funkcja jest krytyczna dla prawidłowego funkcjonowania danego „sub-obszaru”,
- szczególne usługi pełnione na rynku lokalnym, na rzecz pewnej kategorii klientów, lub infrastruktury rynkowej.

Tabela: Syntetyczne podsumowanie modelu

Analizowana funkcja	Metoda pomiaru	Kryteria oceny wpływu na rynek	
		Pozycja rynkowa	Udział w rynku
Kredyty sektora rządowego i samorządowego	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Kredyty dużych przedsiębiorstw	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Kredyty małych i średnich przedsiębiorstw	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Kredyty gospodarstw domowych	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Depozyty sektora rządowego i samorządowego	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	udział w liczbie klientów	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	banki komercyjne: min. 60 mln zł depozytów w jednym powiecie (średnioroczne saldo)	Tak / Nie	
	banki spółdzielcze: min. 60 mln zł depozytów JST (średnioroczne saldo)	Tak / Nie	
Depozyty przedsiębiorstw	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	udział w liczbie klientów	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Depozyty gospodarstw domowych	udział w rynku, pozycja rynkowa	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	udział w liczbie klientów	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
Rozliczenia i płatności	udział w systemie Elikzir i Euro Elikzir	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	udział w liczbie deponentów	1-5 wysoki/6-7 średni/>7 niski	<5% niski/5%-10% średni/>10% wysoki
	udział w wartości płatności masowych	>5% skala istotna (wpływ wysoki)	
Usługi powiernicze	udział w rynku	> 15% udziału w rynku - wysoki	

Analizowana funkcja	Metoda pomiaru	Ocena stopnia zastępowalności
Kredyty sektora rządowego i samorządowego	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Kredyty dużych przedsiębiorstw	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Kredyty małych i średnich przedsiębiorstw	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Kredyty gospodarstw domowych	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Depozyty sektora rządowego i samorządowego	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Depozyty przedsiębiorstw	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Depozyty gospodarstw domowych	udział w rynku (>20%), ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Rozliczenia i płatności	ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna
Usługi powiernicze	ocena ekspercka	Zastępowalna/Trudno zastępowalna

Źródło: Bankowy Fundusz Gwarancyjny